

čakali, katere so prišle k njim tolažbe iskat. Siromakom so bili pravi krušni oče; ubogaimo so obilno delili, in so ubogim celo sami na dom milošnjo nosili. Tudi za navadne telesne bolezni so imeli zmiraj zdravila pripravljena, katera so siromakom, ki nimajo ob čem po zdravnika poslati, brezplačno delili. Domačih zdravil so vedeli celo vrsto nasvetovati. Kar še je pa posebno veselo, bili so zvesti sin slovenske matere. Radi so obiskovali poštene veselice in so se z veselimi veselili, posebno tam so radi bili, kjer so se slovenske poštene narodne pesmi prepevale in tudi sami so radi katero zapeli. Zavrgli niso nikogar, za vsakega so imeli prijazno besedo. Kot pridni delavec so si zdaj šli v nebesa po plačilo. V božjo voljo zelo vdanim je britka smrt zaprla sladka usta in mile oči. Stari ljudje ne pomnijo, da bi na našem pokopališči kedaj toliko ljudi bilo, kakor na njihovem pogrebu. Tudi toliko joka in žalovanja še nismo imeli Martinski župljani, kakor o pogrebu blagega gospoda. Tote britke ure smo se že veliko let bali, in nismo se je mogli ogniti.

O milostna mati Marija! izprosi njim večno veselje, da tudi oni to dosežejo, kar so zmirom nam ovčicam želeli: večni mir in večno veselje.

○ mati zemljica, ne teži nam našega dobrega očeta!

J. B.

Prijateljski spomin.

„Tako tedaj loči britka smrt?“ Te besede sv. pisma so prišle nehoté na misel vsakemu, kdor je stal binško nedeljo popoldne pri sv. Lenartu v slov. goricah na gomili preblagega Hermana Pečovnika, bogoslovca 4. leta. Zares britka smrt je ločila — vzela je tovarišem najljubšega sošolca, dobremu očetu in skrbni sestri nepozabljivega sina in brata, bogoslovju nadejnega vestnega duhovnega pastirja. V kratkih mesecih ga je čakalo ganljivo veselje, da prvokrat opravi najsvetejšo daritev. Kaka žalost toraj, ko so ga spremljali č. gg. predstojniki in tovarši, sorodniki in farmani mesto k altarju k hladnem grobu, ko so mu tovarši s težkim srcem mesto vesele zahvalnice zapeli tužne žalostinke za slovo.

Da je bil pogreb veličasten, pač ni treba omenjati. Ne želimo St. Lenarškim župljanom še kedaj takega sprevoda, ker večkrat že jih je zadela nesreča, da so zgubili mladenčca, ravno ko je priplezal na vrhunec in imel venčan biti z duhovno krono. Njim se je pridružil tudi rajni Herman Trdnega zdravja menda ni bil nikdar. Kot slaboten deček prišel je v gimnazijo, in ko jo je imel po trudapolnih, dobro dovršenih osmih letih zapustiti, loti se ga bolezen, da smo se že takrat bali, da ga zgubimo še pred maturo. Ali ljubi Bog imel je z njim še višje namene. Dal mu je priložnost si še več

zaslug za nebesa nabrati in še lepšo krono zaslužiti. Stoječega na razpotju življenja vede ga previdnost božja v bogoslovje. Ko je tedaj roko na plug položil, ni se nič več nazaj oziral, vdal se je svojemu poklicu z dušo in telesom.

Kdor ga je poznal celi čas njegovih dijaških let, moral je biti prepričan, da ga je milost božja v duhovski stan poklicala. Resnična pobožnost mu je bila temelj, na katerega je zidal vsa svoja opravila. Izredna nadarjenost je podpirala njegovo neumorno marljivost. Čim bližje je prihajal čas, da bi imel poslan biti v vinograd Gospodov, tim bolj je rasla njegova gorečnost si pridobiti vsestranske znanosti, duhovniku tak zelo potrebne. Veselil se je prihodnje pastirske službe, nadejal se je, da mu bo ona utrdila slabotno zdravje. Ali Bog je drugače ukrenil. Začetkom posta vlegel se je na boleniško posteljo, v velikonočnem tednu pokopali so mu drago mater. Na njeno mesto poda se on v domačo hišo; slutil je že, da se ne povrne več med svoje tovarše. Ali mogoče vendar, da ga sestrina čuječnost še otme zevajočega smrtnega brezduha!

Ni mu bilo več pomočka na zemlji. Mirno v božjo voljo vdan preseli se v večnost k materi, star še le 22 let. Zares grenka kupica za vse zaostale. „Kako britko je zgubiti takega sina, brata, takega bogoslovca“. Te britke čute izrazili so tudi mil. g. kauonik in ravnatelj bogoslovja F. Ogradi v ganljivem govoru, ki je vsem v cerkvi navzočim solze v oči prisilil. Ali ob enem so tudi tolažili vse žalujoče za ranjikim. Saj se verni kristijan skoz solze z zaupanjem ozre v nebeške višave.

Se ni črna jama vseh vezi pretrgala. Krščanska ljubezen sega tudi unstran groba. Ker verujemo v občestvo svetnikov, zato ostanemo združeni s Teboj, mili tovarš, tudi po smrti. Mi prosimo za Te, Ti pa pred obličjem božjim ne zabi nas, ki nas še čaka račun, katerega si Ti, kakor upamo, že dobro prestal. Srečnejši si od nas, v duhu slišimo tvoj prijateljski glas: Bratec, danes meni, jutre tebi. Da bi se le vsi ločili tako lahko in mirno, kakor Ti! R. I. P.

V čast sv. Cirilu in Metodiju.

(Spisal A. V.)

Bodita nam brata zdrava:
Svet' Ciril in svet' Metod!
Vama, domovine slava,
Poje čast slovanski rod.

Sv. brata Ciril in Metodij nista zastonj imenovana apostola Slovanov, ker sta slovan-skim rodovom prižgala luč sv. vere in položila temelj ali podlago njih izobrazbi; onadva sta torej naša največja dobrotnika. Glejte dragi Slovenci, slavna moža, ko se posvetita za duhovenski stan, zapustita Solun, rojstno mesto

bolj veselo, kakor je bilo zadnji dve leti; v le teh nismo bili skorej nič več slišali o „slov. društvu“. Na to je bila volitev novega odbora, najprej predsednika. G. dr. Fr. Radaj je predložil vlč. g. dr. Gregoreca, češ, da je bil on oče „slov. društva“ in zbor je vzprejel ta predlog z velicim veseljem. Volitev ostalih odborikov vršila se je po listkih in se je torej za razbiranje glasov dalje časa potrebovalo. Vsled tega je č. g. dr. Gregorec, drž. poslanec za kmečko skupino na Ptuji, nastopil ter je poročal o delovanji slov. poslancev sploh, posebej pa še o svojem v drž. zboru. Čast g. kanonik ima poljudno besedo na jeziku in v njegovem obširnem govoru ni mu manjkalo priznanja od strani poslušalcev. Pravil pa je, za kaj je letos šlo v drž. zboru in na drobno je v tem razložil, za kaj so poslanci desnice in še posebej slovenski poslanci govorili in torej tudi glasovali, da-si jim je v časih bilo težko to glasovanje. Pri vsem pa, kar so govorili in storili, bilo je njim edino na tem, da bi pripomogli slov. ljudstvu do njegovih pravic, ob enem pa obvarovali veljavo in čast celega cesarstva. Le to bodo storili tudi zanaprej, vskliknil je na zadnje g. drž. poslanec, in slov. društvo naj bi jih podpiralo! Živahno je bilo odobravanje teh besed g. poslanca in „slov. društvo“ je njemu to tudi v dejanji pokazalo, kajti g. predsednik se mu je za njegove besede očitno zahvalil. Sedaj nastopi g. dr. Dečko ter naznaní izid volitve odbora. V le-tem so gg.: dr. Fr. Radaj, dr. J. Mlakar, J. Rapoc, P. Šunko, A. Divjak, vsi iz Maribora; dr. J. Srnec, M. Vošnjak, dr. Dečko, dr. Rudolf in Fr. Mlakar iz drugih krajev. Gg. dr. B. Glančnik, dr. Ferk in A. Velebil so namestniki. V točki vzporeda: predlogi je gosp. M. Vošnjak navedel željo Ptujskih Slovencev, naj bi „Slov. Gospodar“ za nižjo ceno izhajal, češ, da bi bilo treba, da pride v roke vsakega slov. gospodarja. Ali če to tudi vsi želimo, reči se mora, da „Slov. Gosp.“ ne more biti za nižjo ceno, kajti on stane „tisk. društvo“ več, kakor znese navadna naročnina, c. kr. kolek in priloge pač vzamó veliko denarja — Za tem je stavil g. M. Muršec, posestnik v Cirknici, razna vprašanja do gg. drž. in dež. poslancev in dali so mu odgovor na nje gg.: M. Vošnjak, dr. J. Srnec, dr. Gregorec, vsi z veseljem in na zadovoljenje njegovo in drugih kmečkih poslušalcev. Predsednik g. dr. Fr. Radaj sklene na to zborovanje, želeč, da dela „slov. društvo“ zanaprej veselo za blagor cesarstva in naše ožje, slov. domovine. Poročevalcu tega ostane pa lep spomin na to zborovanje in upa, da tudi drugim, ki so bili prišli na nj. Veselo tedaj nadaljevanje!

Iz Gradca. (Zahvala) Na binkoštni ponedeljek napravilo je dijaško društvo „Triglav“ iz nemškega Gradca izlet na zelene bre-

gove naše Drave med svoje ljudi v Št. Lovrenc. Izlet izvršil se je jako lepo in spominjali se ga bomo vsi še dolgo, dolgo. Čutimo se torej dolžne na tem mestu izreči javno zahvalo vsem onim, ki so pripomogli k temu lepemu vspehu. Čitalnica Mariborska odprla nam je vrata na stežaj in pogostila nas je Slovane iz Gradca prav po slovansko. Na prvem mestu njej hvala, kajti v njenih gostoljubnih prostorih začela se je slavnost, v njenih prostorih končala se je. Bog jo ohrani v večne in boljše čase! — Čestitim gospem in gospodičnam Mariborskim, ki so nas počastile s svojo navzočnostjo — srčna hvala! Naj bi jih bilo še dosti dosti v Mariboru takih, kot so one! — Ravno tako se zahvaljujemo gospem in gospodičnam Št. Lovrenčankam! — Dijaško društvo „Hrvatska“ nam je poslalo tamburaško godbo in toliko pevcev in gostov, da imajo veliko zaslug pri tem izletu. Slava Hrvatom! — Dalje bodi zahvala dijaškemu društvu Srbov in Čehom in Bolgarom iz Gradca, ki so poslali svojih ljudi na izlet. — Gospodu župniku Kralju, gosp. kaplanu Pajtlerju, gg. učiteljem, posebno g. Francu P. in pa g. županu Lamprehtu smo obvezani za gostoljubnost, s katero so nas sprejeli, in g. gostilničar Novak postregel nam je tako, da bi si ne mogli želeti boljšega. — Zdaj pa še srčna hvala narodnim Št. Lovrenčanom in vrlim okoličanom, ki so obhajali naš prihod kakor kak praznik. Bog jih živi krepke narodnjake! Z Bogom pa na svidenje!

J. Glaser,
t. č. predsednik.

S. Domicelj,
t. č. tajnik.

Politični ogled.

Avstrijske dežele. Besede Nj. veličanstva o vsprejemu delegacij v Budimpešti so nam znamenje, da nam vsaj letos ni treba strahu pred vojsko. Predsednik avstrijski delegaciji je dr. Smolka, ogerski pa grof Tisza, brat ministra Tisza. Skupni stroški države so 139.157.324 gld., za blizu 5 milj. so višji, kakor lani. — Gospodski zbornica drž. zboru na Dunaji je imela v ponedeljek svojo zadnjo sejo za to spomlad in je vzprejela vse načrte, kakor so jih v drž. zboru vzprejeli. Sedaj je torej drž. zbor do jeseni odložen. Gg. poslanci pa tudi gg. ministri si bodo torej za nekaj mesecev lahko oddahnil. — Dež. šolski svet v Gradci pretresuje učni načrt za slov. paralelke na c. kr. gimnazijah v Celji in v Mariboru, če pride kedaj do njih. Naši bralci naj nam jemljejo za zlo, če ostane nemo gledé teh vzporednic neverni. — Na Koroškem so veseli, da bode davek na žgane pijače vsled nove postave znatno višji; nadjajo se, da pride poslej pravo žganje sopet do višje cene, ker bode špirit veliko dražji. — Nemške novine skrbno prežijo na slov. občine, ki na-